

«Люби: і чим більше ти даєш любові, тим більше матимеш».

Мати Марія Тереза.

На парафії Церкви Воскресіння Господнього у Жидачеві існує добра традиція – щоліта проводити духовний табір для малечі нашого міста. Цього літа основною темою духовного табору, який проходив на території Жидачівської гімназії ім. О. Партицького, були «Заповіді Божі», а саме Заповіді Любові. "Учителю, котра заповідь найбільша в Законі? Він же промовив йому: Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою. Це найбільша й найперша заповідь. А друга однакова з нею: Люби свого ближнього, як самого себе. На двох оцих заповідях увесь Закон і Пророки стоять». (Матвія 22:36-40)

Згідно із християнськими традиціями усі добрі справи слід розпочинати з молитви. Тому і наш духовний табір розпочав свою роботу з молебня, який провели священники Церкви Воскресіння Господнього – отець-мітрат Василь Юрів та о. Роман Котів. Програма табору була насиченою та цікавою. Кожний день розпочинався з молитви. Насамперед ми познайомились, провели кілька цікавих вправ на побудову команди, адже на таборування прийшли діти з різних навчальних закладів міста. У цікавій та доступній для дітей формі о. Роман Котів та семінарист Роман Пауш проводили катехитичну науку: це і бесіди, і перегляд фільмів та відеороликів про Заповіді Любові. Не забуваймо, що табір

відвідували діти молодшого шкільного віку. А що найбільше люблять дітки? Правильно, рухатись! Тому програма табору включала багато руханок, розучування бансів (танців), спортивних ігор із філософським змістом, як от «Неслухняний вогник», «Молитви до Неба», «Мумія», тощо. Також цікаво проходили заняття, на яких діти вивчали та співали духовні пісні. Учасники табору попрабували себе у ролі митців – створювали картини у стилі ленд-арт (мистецтво створення картин на землі з використанням природних матеріалів) і придумували різні цікаві історії. Та ми не тільки працювали. Звичайно, під час «Веселих канікул з Богом» були і перерви на «на каву». А як же без цього? Ласували печивом, морозивом та солодкими напитками. Наприкінці табору влаштували собі справжній пікнік! Смажили ковбаски, готували зефір із печивом. А після цього разом з о. Романом Котівим запустили «небесні ліхтарики», які донесуть дитячі мрії до Бога. Учасники табору висловлювали дуже багато різних мрій та бажань... І серед них було бажання, щоб в Україні закінчилась війна та щоб ми всі знову зустрілись наступного року і табір тривав довго-довго! Віримо, що щирі дитячі мрії неодмінно збудуться! А ще кожний учасник отримав на згадку про табір подарунок – магнітик із зображенням чудотворної ікони Пресвятої Богородиці – Жидачівської Оранти.

Щиро вдячні усім: учасникам, батькам, священикам Церкви Воскресіння Господнього, аніматорам – Володі Касарабі, Вікторії Гладкій, Мирону Терлюку, звукооператору Богдану Пашку, семінаристу Роману Паушу, вчителям гімназії Оксані Дахній та Марії Гнатів, дирекції гімназії і всім-всім, хто підтримував і допомагав.

Леся Баранкевич, співорганізатор табору «Веселі канікули з Богом».